

La tossa d'Alp des de Comaoriola

3 de novembre de 2010

Integrants: Josep Carbonell, Joan Corbera Josep Maria Farnés, Jaume Muntan, Josep Oranias, Ismael Porcar i Josep Roca

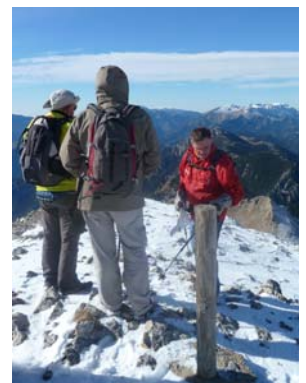
Distància: projectada 6'067 Km, amb altures 6'550 Km. Temps 3'17 h

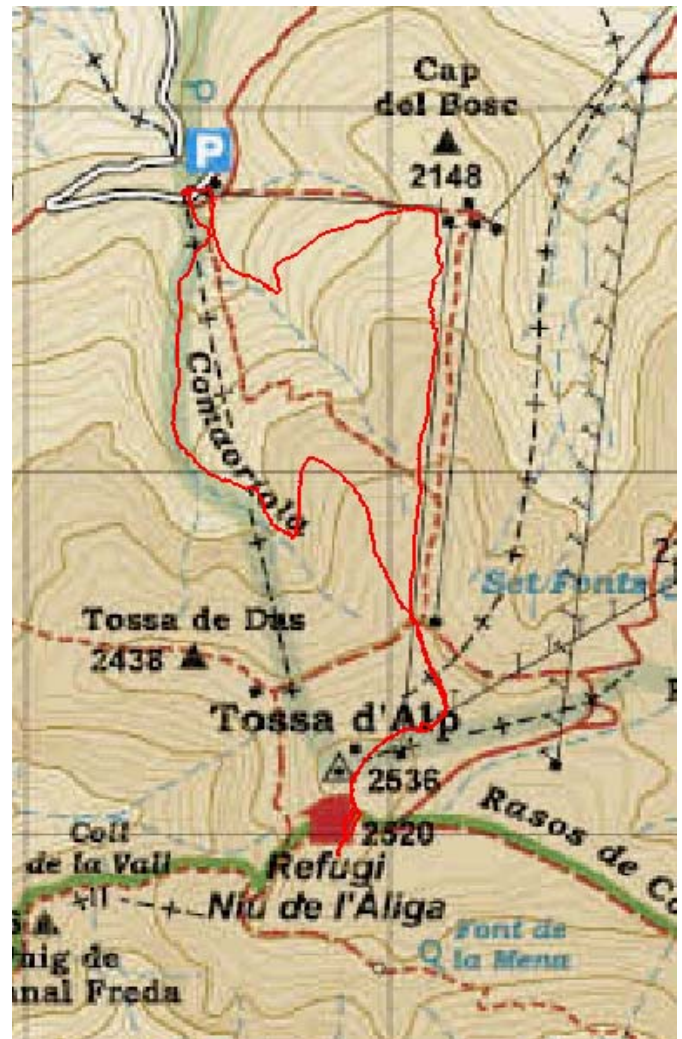
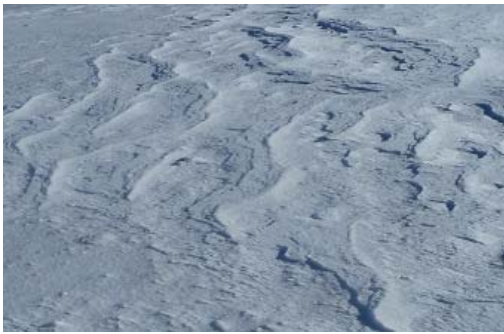
Desnivells: total 598 m. Amb altures 627 m. Cotxe: 130 Km. Josep Roca i Ismael Porcar

Ens trobem tots als Gorcs a les 7 del matí. Prenem la ruta habitual a la Garriga per la C-17. Seguim cap a Ripoll i Ribes de Fresser. Trenquem cap a Planoles i Toses per dirigir-nos a la Masella. En Jaume Muntan aprofita que passem per la Molina per treure's el seu forfet de temporada d'esquí. Quan arribem a l'estació d'esquí de la Masella aparcuem els cotxes. Tenim tot l'aparcament per nosaltres. A 2/4 de 10 comencem l'ascensió per la pista del Comaoriola. Quan només havíem fet uns 200 metres ja comencem a trepitjar neu. Mentre anem pujant per

la pista d'esquí s'incrementa el gruix d'aquesta, però podem caminar-hi sense dificultat. Casi sense enfonsar-nos anem avançant directes. Mentre pugem fem diverses parades per agrupar-nos i aprofitem per observar el magnífic paisatge emblanquit. Estem a la part obaga de la muntanya i fins que arribem a la carena trobem a faltar el sol. Seguim les pistes d'esquí per entre les tanques de protecció. Quan s'ajunten les dues pistes d'esquí el vent es fa notar amb força i ha anat modelant la neu. Ens agrupem sota l'aixopluc d'una estació remolcadora. Després anem al refugi el Niu d'Àliga on a les 11'10 h. parem per esmorzar. El refugi està tancat, però

quatre de la colla es refugien entre les dues portes d'accés. Els altre tres prefereixen que el toqui l'aire. Després seguim per les terrasses rrelliscoses del refugi cap al Pedró dels Quatre Batlles (2536 m). En Jaume Muntan inicia la pujada, però quan hi arriba tota la colla, ell ja ha començat el descens. Els que restem fem la foto de rigor i després ens arribem a l'extrem per observar el puig de la Canal Freda, que encara no feia un mes que havíem visitat. Després seguim per una altra pista d'esquí amb una forta pendent, i que baixa directe als peus de Cap del Bosc. Anem fent ziga-zagues per salvar el fort desnivell cobert de neu. Seguim per un camí que ens porta ja sense neu a l'aparcament. Hi arribem a $\frac{3}{4}$ d'1 del migdia. Ens ha fet un dia molt clar, sense boires i amb una neu brillant, encara que el fort vent ens obligà a accelerar el ritme de baixada. Decidim anar a dinar la Perdiu Blanca de Ribes, però a l'estar tancada els dimecres, anem a ca l'Anna de Ventolà. A la sobretaula decidim anar al Turó de l'Home des de Fontmartina. Sortirem a les 7 dels Gorcs. A la sortida ens arribem a admirar el singular boix grèvol de Ventolà, que qualifiquen com el més gran del país.

Text:

Josep Maria Farnés

Fotografia:

Joan Corbera, Ismael Porcar
i Josep Maria Farnés

